

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > דע את רפואתך 007 מהעצם

דע את רפואתך 007 מהעצם

נושאים מרכזיים בשיעור: שלושה רבדים: רובד חיצוני של נפרדות, רובד פנימי יותר של אני כאני, ורובד הכי פנימי של אחדות אני-הוא שכולם הם אחד. כוח הדממה. בניה הדרגתית ללא דילוג. הכוח שבכפילות.

הדבר היחיד, שקיים באדם באופן תמידי במצב אחיד שלא נע ולא משתנה, זה העצם של האני שנמצא בתוכו. בנקודת העצם, אין צורך בריפוי אבל משם אפשר למשוך רפואה לעצמו ולזולתו. אולם, רק לאחר שרכש המרפא לעצמו את נקודת העצם יוכל לרפא אחרים. צריך קודם להבין איך להגיע לנקודת העצם, ולאחר מכן ללמוד איך מרפאים משם.

כל חלקי האדם, מלבד העצם, הם ברי תנועה. כך למשל, ריכוז המחשבה הוא אחד העבודות הקשות ביותר שיש לאדם, כיוון שהמחשבה תמיד נעה. במידה וזוהו הרבדים החיצוניים לעצם בלבד, האדם יהיה תמיד במימד התנועה, שבה הרפואה היא בדרך המוכרת לנו.

עצם האני זו הוויה שלמה, שאין בה חסר. הפסוק "כי אני ה' רופאך" מרמז על כך, שמקור הרפואה של האדם הוא עצם האני שבו. לאחר שגילינו את העצם של האני שבתוכנו, נוכל לעזור לאחר לרפא עצמו מתוך העצם שלו. הדבר דורש מהאדם עבודה פנימית וזאת בשונה מרפואות חיצוניות, בהן לא נדרש מהאדם להיות מלומד, או לעבור תהליך נפשי, אלא פשוט לבלוע תרופות או לקבל טיפול אחר.

כשם שבעולם המוחשי איננו יכלים לתת דבר מה שאינו ברשותנו(אי אפשר לתת למישהו מיליון דולר אם אין לנו), כך לא ניתן להעניק ולרפא מתוך דבר שאינו נמצא בנו באופן גלוי. ברפואה המערבית רוכשים ידע, אחר כך בא חולה רושמים לו תרופה והא הולך וקונה אותה, הרופא אינו צריך להיות בעל בית מרקחת, כדי לרשום לחולה תרופה. בשונה מכך, רפואה מהעצם צריכה להיות משהו שהמרפא קודם רכש לעצמו מתוך עבודה פנימית. רק לאחר שרפא עצמו יוכל לפנות כדי לרפא אחרים.

בשונה מהרפואה המערבית, שבה ההסתכלות שכלית, ברפואה המזרחית זו תפיסת הלב. הרופא בא לאבחן את החולה לפי תפיסת הנפש ויש הסתכלות יותר פנימית. בהתאם לכך, יש להרגיש את החולה לפני שניתן יהיה לרפאו. בכך הרפואה המזרחית קרובה יותר לרפואה שהיא שלמה, כיוון שיש בה כניסה פנימית של המרפא אל תוך עצמו ומתוך הרגשתו הוא בא לטפל באחר.

תפיסת העצם היא מימד עמוק אף יותר, שבו בכדי לרפא צריך להיות שם בנקודת העצם. כאשר לשם ריפוי האחר אנו רוצים לגלות את מימד האיזון בלבד, אין זה מן ההכרח, שהמטפל בעצמו כבר הגיע לנקודת איזון, כדי שיוכל להביא את האחר לידי איזון. ברפואה מנקודת העצם לא כך הם פני הדברים.

[להגיע לעצם](#)

הכוח הפנימי באדם הוא כוח הדממה שבו ולא כוח הפעולה שבו. כל עוד אני חושב, מרגיש ועושה אני לא בעצם, כיוון שיש תנועה והעצם הוא חסר תנועה.

בכדי להגיע לנקודת העצם שבאדם, אנו חייבים להגיע לנקודה של הדממה מוחלטת של הנפש. אחת הסיבות לשם "אדם" היא מלשון דממה. מחד, האדם נקרא "מדבר" ומאידך מלשון דממה. "סייג לחוכמה שתיקה".

הדממה כוללת בתוכה שלושה חלקים, כל רובד פנימי יותר.

(1) דממה מעשית

(2) דממה רגשית

(3) דממה מחשבתי

לעצם של האדם שלושה לבושים בצורה של מעשים, הרגשות ומחשבות. בכדי לגלות את העצם, ראשית עלינו להסיר את שלושת המלבושים הללו. הפשטה זו איננה לצמיתות אלא היא זמנית, כלומר מדובר בתהליך של הפשטה והלבשה. הפשטת המלבושים היא על ידי כך שאני מדומם אותם, וכעת יוסבר מדוע.

ישנו חילוק שורשי בין עצם נפש האדם לבין שאר החלקים שבאדם. כפי שנאמר, בעצם אין תנועה ואילו שאר החלקים הם ברי תנועה. הם נעים מהיאנג ליין ובחזרה. הם קיימים עד כמה שהם כוח של זרימה. אין דבר שהוא קיים ולא זורם. יכול להיות רמות זרימה שונות, אך חייב שיהיה זרימה. מאחר והוויית חלקים אלו היא התנועה שבהם, כאשר דוממתי את תנועת כוחות חיצוניים אלו, הם אינם פעילים עוד. בדרך זו מלבושים אלו הוסרו, וכעת אפשר להגיע לעצם.

כותב רבנו אברהם בן הרמב"ם בספרו "המספיק לעובדי ה'": "העבודה הפנימית היא לעלות למעלה מן המורגש." בדרך כלל, "למעלה מהמורגש" נתפס בינינו כאדם קר וקשה, אולם כלל חשוב הוא שכל חסרון יש בו גם מעלה. כאשר העדר ההרגשה מגיעה מתוך הדממה ולא מחוסר לב, אז זו נקודה חיובית. יתר על כן, מדובר על רגעים של הדממה, ולא מצב תמידי. זהו אמצעי בלבד.

בכדי לדומם את הנפש צריך הדרכה. להגיע למצב, שבו לא חושבים כלל, קשה יותר מאי-עשייה או מנטילת הרגש. בדרך כלל נוטים לחשוב תמיד, גם אם אלו מחשבות לא ממוקדות.

רבנו אברהם בן הרמב"ם מציע שאדם ייקח מקום חשוך, ולאט לאט ישקוט את עצמו על ידי כך שיתן למחשבות לזרום. מחד, המחשבות זורמות הלאה, מבלי שהוא מתייחס אליהם, ומאידך כאשר המחשבות דבקות מדי, כשם שניתן לעבור מחדר אל חדר, כך באופן טבעי יעבור ממחשבה שבאה אליו ומתעקשת להישאר למחשבה "אני קיים", ויאמר זאת לא כסיסמא מהפה אל החוץ, אלא מתוכו, ובה ימקד את כוחות הנפש שלו. וחוזר על כך בקול שקט ודק, שוב ושוב, ויראה שהמחשבות מושקטות לאיטן. אם לא כך הדבר, יכול לנסות להרגיע עצמו תחילה על ידי אכילה או מוסיקה שקטה.

על פניו נראה לעיתים שבתורות המזרח הדבר נמצא גם כן, אולם אם נתעמק נראה, שלא כמו בתורת ישראל שהיא קו האמצע, במקורות אחרים, אין את השיטה המלאה. כך למשל, בהודו חסר השלב בעבודה הפנימית, שהוא הכרת האני כאני, וזה אינו מאפשר להגיע באמת למטרה. בעם ישראל יש את השבת, שהיא מימד המנוחה שבה הנפש לא מתנועת, ולכן יש בתורת ישראל את ה"אני כאני" במצב מנוחה. אצל הגויים אין מימד של שבת (מנוחה), ולכן תפיסת האני כאני אצלם היא במצב של תנועה.

תפיסת האני כעצם בלתי מתנועע אינה קיימת באומות העולם, ובמיוחד אינה קיימת בהודו. למעשה אין אצל הגויים "אני" אלא הם נכללים בשלם. מכיוון שהתחברותם לשלם היא מכוח ביטול האני והעדרו ולא מתוך חיבור פנימיות האני, מתוך חיבור עצם האני לשלם, למעשה אין באפשרותם לקשר את החומר עם השלם. נקודה זו צריכה בירור עמוק כי בזה חלוקים נשמות ישראל מן אומות העולם. בעולם יש את צד המערב, המזרח ואת ישראל שהיא האמצע, הדבר מתבטא גם במיקום של הנפש, שבה נשמות ישראל נמצאות באמצע.

באדם שלושה רבדים. הרובד הראשון הוא המימד החיצוני, ובו האדם מכיר את חלקי הנפש החיצוניים שבו, שהם המחשבות הרגשות והמעשים. האדם עשוי לזהות אותם כאני או להתעמק יותר ולזהותם כנפשו ולא כאני. הרובד השני הוא זיהוי עצם האני כאני. והרובד השלישי הוא זיהוי הכול כאחד.

במידה ומגלים את המימד הנפרד שבנפש מחד, ומאידך את המימד הכולל של אני-הוא, מבלי לגלות את המימד האמצעי שמקשר ביניהם, מוכרח שיהיה דילוג בנפש, שיוביל לחוסר איזון. המימד האמצעי שמאחד בין שני המימדים האחרים הוא עצם האני כאני. וזו תורת ישראל הבאה לאחד בין השלם לנפרדים. מה שאין כך אצל אומות העולם, שאצלם ישנו דילוג בין הנפרד לשלם ללא דרך התחברות מובנית.

בנפש קיים צד של נפרדות, המתבטא ברבדים החיצוניים הנפרדים בעלי התנועה, וקיים בנוסף רובד שהוא הפנימי ביותר בנפש האדם, והוא האחדות של אני-הוא. רובד זה משולל תנועה, ובו כולם הם אחד. כולם מכירים את רובד הנפרדות, וחיים בו רוב הזמן, ואילו הרובד הפנימי של אני-הוא חלק מאיתנו זוכים להכיר. בין שני הרבדים הללו, ישנו הרובד האמצעי, המגשר בין שני הרבדים הקוטביים. זהו הרובד הפנימי בנפש של האני בעצם, ובו אין כל תנועה.

לא ניתן לדלג על השלבים, כפי שעליה בסולם היא שלב אחר שלב, כך כל אחד מהשלבים צריך להיות קיים בנפשו.

עלינו לבנות זאת נכון, בצורה של בניין או סולם. כלומר, אנו נולדים עם תפיסת הנפרדות, ממנה במהלך החיים עלינו לעלות לחוויית האני כאני, ומשם עולים לתפיסה של אני-הוא, ואז למעלה מכך, להכרה של הבורא שהוא האינסוף המוחלט.

כל זמן שהאדם לא זיהה את האני כאני, יהיה דילוג בניסיון למשוך רפואה ממצאות של האני המוחלט, וכמוהו כעבודת צנרת לקויה, שבה מנסים למשוך מים מהגג לקומה הראשונה, מבלי לשים צינור בקומה האמצעית, כך שהמים לא יוכלו בעצם להגיע לקומה הראשונה.

בלשון המקובלים נאמר שהמשכת האור עוברת כמו דרך צינור, ובהתאם לכך, צריך לבנות צנרת בכל הנקודות עד לנקודה הסופית. אם יש דילוג השדר לא יוכל לעבור. הסיבה לכך שהרפואה הסינית אינה משתמשת בדאו כרפואה מעשית, היא שמאחר ואצלם יש דילוג, אין להם דרך רציפה לחבור אליו, ולכן הדרך היחידה שעומדת ברשותם היא ריפוי דרך האיזון.

הכוח שבכפילות

מחד, התמקדות המרפא היא בתוכו, כך שהוא חי עם האני בעצם שלו, ולמעלה מכך עם האחד המוחלט, ומשם הוא ממשיך את הרפואה אל המטופל. ברגע שאיבד את ההתמקדות שבתוכו, הוא איבד את מקור הרפואה שמשם הוא יונק.

הטיפול מהעצם יש בו התעסקות כפולה. מחד, עליו להימצא עם המטופל, ומאידך המטפל מגיע לעצם בתוכו ומכוחה הוא מרפא. לשם כך עליו לחיות בנקודת העצם בעת הטיפול עצמו. אי לכך עליו להיות בשני מקומות בו זמנית- עם המטופל ויחד עם זה בעצם שלו עצמו.

כל אחד מכיר בחייו את ההתעסקות הכפולה, שבה אנו עושים כמה דברים בו זמנית או חושבים על משהו אחד ועושים דבר אחד. אולם זה מוכר לנו בדרך כלל בדברים חיצוניים לנו בלבד. הכוח שבכפילות קיים, כדי שנוכל להתעסק עם המימד הפנימי שלנו ובו בזמן לחיות בהתעסקות החיצונית שבפועל.

רפואה המגיעה מאיזון חיצוני בלבד, היא פעולה של איזון בפועל ובה האדם ממוקד בנקודת האיזון בלבד. אולם בשביל למשוך רפואה המגיעה מהאור הפנימי שבתוך האדם, המרפא חייב לחיות באחד המוחלט של אני-הוא, משם להיות באני הפרטי שלו (כלומר למשוך האור אל האני כאני), ומשם למציאות הנפרדים, אליה הוא מושך רפואת איזון אל המטופל. בדרך זו, המרפא בונה קומה שלמה של בניין הנפש בתוכו, ומשם מושך רפואה אל המטופל.

לסיכום הדברים, שורש החיים הוא גילוי העצם, משם אנחנו יונקים את החיים הפרטיים שלנו ומשם אם נזכה גם נוכל לרפא.

- 2] [נגזלה הפנימית](#)

Source: <https://bilvavi.net/shiur/מהעצם-007-דעאתרפואתך>

Links

[1] <https://bilvavi.net/daes.refu>

[2] <https://bilvavi.net/pr>